

תִּשְׁמַע לִי: י לא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר: יא אֲנֹכִי יְהוָה: יב אֱלֹהֶיךָ תִּשְׁמַע לְךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הִרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: יג וְלֹא שָׁמַע עִמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: יד וְאִשְׁלַחְהוּ בִּשְׂרִירוֹת לִבָּם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: יו לֹא עִמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ: יז בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲבַנִּיעַ וְעַל צָרֵיהֶם

זוהר תהלים

ועל זה, ונשא חטאו. אבל ונגב שם ה' מות יומת. אמר רבי יהודה, אם כך, למה ונשא חטאו? ונסלח חטאו היה צריך להיות! (אלא) אמר לו, כמו שאמר אלהי, כמו שבארנו סתם, ולא פרש. רבי חייא אמר, כי יקלל אלהיו סתם, ולא פרש, וזה ודאי ונשא חטאו. אבל ונגב שם ה' מות יומת, שהרי כאן תלויה אמונת הכל, ואין לו רשות לטען עליו כלל.

אמר רבי יוסי, כך זה ודאי, שהרי השם הזה הנו אמונת העליונים והתחתונים, ועל זה עומדים כל העולמות, באות זעירה אחת תלויים אלף אלפים ורבוא רבבות עולמות של תשוקות, ועל זה שנינו, האותיות הללו קשורות אלו באלו, וכמה אלף רבבות עליונים (עולמות) תלויים בכל אות ואות, ועולות ונקשרות באמונה (בגלוי), ונסתר בהם מה שלא השיגו העליונים והתחתונים, התורה תלויה בהם, העולם הזה והעולם הבא, הוא וישמו אחד. ועל כן כתוב, (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני. וכתוב, (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את בשרך.

לא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר - שלא תהא נוח לכעס לא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר (פא, ט): זוהר חדש פ' נח (ד' כ"ז): אלה תולדת נח, רבי

וללמד מהם טעם, כל שפן על התורה.

שלא יכניס אדם את היצר הרע לתוכו. שכל מי שבא להתחבר עמו אל זר שרוי בתוכו שהרי כשמתחבר בו אדם מייד בא לעבר על דברי תורה ובא לעבר על אמונת השם הקדוש

שָׁמַע עִמִּי וְאֶעֱיֵדָה בְּךָ וְגו' (פא, ט): זוהר ח"ג פ' אמור (ד' ק"א): איש איש כי

יקלל אלהיו ונשא חטאו. רבי יצחק פתח, (תהלים פא) שָׁמַע עִמִּי וְאֶעֱיֵדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר. כִּי־כֵן שִׁכְתוֹב לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר, מֵה זֶה וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר? אֵלָּא לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר, שְׁלֵא יִכְנִיס אָדָם אֶת הַיֵּצֵר הָרַע לְתוֹכוֹ. שְׁכַל מִי שֶׁבָּא לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ, אֵל זֶר שְׂרוּי בְּתוֹכוֹ, שֶׁהָרִי כְּשֶׁמִּתְחַבֵּר בּוֹ אָדָם, מִיִּד בָּא לְעֵבֵר עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, וּבָא לְעֵבֵר עַל אֲמוֹנַת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וּבָא אַחַר כֵּן לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְאֱלִילִים אַחֲרָיִם, וְעַל זֶה כְּתוֹב לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר. כִּי־כֵן שְׁלֵא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר, לֹא תִבָּא לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְאֱלִילִים אַחֲרָיִם וּלְעֵבֵר עַל אֲמוֹנַת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. זֶהוּ שִׁכְתוֹב וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר, וְזוֹהִי אֲמוֹנָה רְעָה שֶׁל הָאָדָם. וְעַל זֶה, כִּי יִקְלַל אֱלֹהָיו, שְׂיִכּוֹל לְטַעַן שֶׁהוּא קָלַל אֶת אוֹתוֹ אֵל זֶר, יֵצֵר הָרַע שֶׁלִּפְעָמִים שׁוֹרֵה עָלָיו, וְאָנוּ אֵינָנוּ יוֹדְעִים אִם דְּבָרָיו אֲמַת אוֹ לֹא.